

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104495,Rudolf-Dreszer-ur-27-lutego-1891-w-Grodzisku-Mazowiecki-m-zm-22-pazdziernika-1958.html>
05.05.2024, 05:17

Rudolf Dreszer (ur. 27 lutego 1891 w Grodzisku Mazowieckim, zm. 22 października 1958 w Waszyngtonie) - generał brygady.

Rtm. Rudolf Dreszer (...) w dn. 21/7-20 prowadząc szarżę 2 szwadronów na Smarzew jechał w pierwszym szeregu, swym przykładem pobudzając żołnierzy do jak najenergiczniejszego natarcia na nieprzyjaciela, który zresztą przy wielkich stratach (około 300 rannych i zabitych) uciekł. W dn. 30/8-20 prowadził szarżę na wieś Zawidcze, doszedł z 1 szwadronem aż do armatnich pozycji nieprzyjacielskich, pobijając wielokrotnie silniejszego wroga. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 9 września 1920)

Uczestnik strajków szkolnych podczas rewolucji 1905, absolwent gimnazjum w Częstochowie, od 1909 student uniwersytetu w Liège. W latach 1912–1913 odbył służbę w 14 Pułku Huzarów w Częstochowie. W latach 1914–1917 w armii rosyjskiej, następnie w 1 Korpusie Polskim. Od listopada 1918 do stycznia 1920 zastępca dowódcy 7 Pułku Ułanów Lubelskich, od kwietnia do lipca szef łączności sztabu 1 Dywizji Jazdy, od sierpnia do grudnia 1920 dowódca 201 Pułku Szwoleżerów. W 1921 słuchacz Wojennej Szkoły Sztabu Generalnego. W latach 1924–1927 dyrektor nauk w Centrum Wyszkożenia Kawalerii, 1927–1931 dowódca 15 Pułku Ułanów Poznańskich, 1931–1937 dowódca Brygady Kawalerii „Suwałki”, 1937–1939 Wileńskiej Brygady Kawalerii. W kampanii 1939 dowódca Grupy Operacyjnej w Armii „Prusy”, następnie we Francji, gdzie od stycznia do czerwca 1940 dowódca 4 Dywizji Piechoty. W Wielkiej Brytanii od października 1940 do stycznia 1941 dowódca 5 Brygady Kadrowej Strzelców. Od stycznia 1941 do stycznia 1942 bez

Rudolf Dreszer

przydziału (obóz Rothesay na wyspie Bute), następnie do stycznia 1944 w stanie nieczynnym, po czym w dyspozycji Naczelnego Wodza. Po demobilizacji osiadł w Kanadzie. Pochowany na cmentarzu Mount Olivet Cemetery w Waszyngtonie. Grób został wpisany do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (nr ewidencyjny 543).

Awanse: podporucznik (1918), porucznik (1918), rotmistrz (1919), major (1920), podpułkownik (1924), pułkownik (1929), generał brygady (1938).

Bibliografia

T. Kryśka-Karski, S. Żurkowski, *Generałowie Polski niepodległej*, Warszawa 1991, s. 88; P. Stawecki, *Generałowie Wojska Polskiego 1918-1939*, Warszawa 1994, s. 104-105; Tenże, *Oficerowie dyplomowani wojska Drugiej Rzeczypospolitej*, Wrocław 1997, s. 147.

Rudolf Dreszer